

Regeringens proposition

1981/82: 211

om grundgaranti för nybildade kommuner;

beslutad den 22 april 1982.

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

ROLF WIRTÉN

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag om grundgarantier i skatteutjämnings-systemet för de kommuner som nybildas den 1 januari 1983.

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1979: 362) om skatteutjämningsbidrag

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1979: 362) om skatteutjämningsbidrag skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

6 §

För kommun gäller nedan angiven skattekraft i procent av medelskatte-kraften som grundgaranti.

Län	Grundgaranti: skattekraft i procent av medel- skattekraften	Kommuner
Stockholms	106	Samtliga
Uppsala	103	Enköping och Uppsala
	106	Håbo, Tierp, Älvkarleby och Östhammar
Södermanlands	103	Samtliga
Östergötlands	103	Finspång, Linköping, Mjölby, Motala, Norrköping, Söderköping, Vadstena, Åtvidaberg och Ödeshög
	106	Boxholm, Kinda och Valdemarsvik
	109	Ydre
Jönköpings	103	Jönköping, Nässjö, Tranås, Vetlanda och Värnamo
	106	Aneby, Eksjö, Gislaved, Gnosjö, Sävsjö och Vaggeryd
Kronobergs	103	Alvesta, Ljungby, Växjö och Älmhult
	106	Markaryd
	109	Lessebo, Tingsryd och Uppvidinge
Kalmar	103	Samtliga utom Högsby
	106	Högsby
Gotlands	115	Gotland
Blekinge	103	Samtliga
Kristianstads	103	Samtliga
Malmöhus	103	Samtliga
Hallands	103	Samtliga utom Hylte
	106	Hylte
Göteborgs och Bohus	103	Samtliga utom Öckerö
	112	Öckerö
Älvsborgs	103	Samtliga utom Bengtsfors, Dals-Ed och Färgelanda
	106	Bengtsfors, Dals-Ed och Färgelanda
Skaraborgs	103	Falköping, Grästorps, Götene, Hjo, Lidköping, Marlestad, Skara, Skövde, Tibro, Tidaholm, Töreboda och Vara
	106	Gullspång, Habo, Karlsborg och Mullsjö
Värmlands	103	Hammarö, Karlstad och Kristinehamn
	106	Arvika, Eda, Filipstad, Forshaga, Grums, Hagfors, Kil, Munkfors, Storfors, Sunne, Säffle och Årjäng
	112	Torsby

Län	Grundgaranti: skattekraft i procent av medel- skattekraften	Kommuner
Örebro	103	Askersund, Degerfors, Hallsberg, Karlskoga, Kumla, Laxå och Örebro
	106	Hällefors, Lindesberg, Ljusnarsberg och Nora
Västmanlands	103	Samtliga utom Norberg och Skinnskatteberg
	106	Norberg
Kopparbergs	109	Skinnskatteberg
	103	Borlänge och Falun
	106	Avesta, Hedemora, Ludvika, Smedjebacken och Säter
Gävleborgs	109	Gagnef, Leksand, Mora, Orsa, Rättvik och Vansbro
	115	Malung
	127	Ålvdalen
	103	Gävle och Sandviken
	106	Hofors och Ockelbo
Västernorrlands	109	Bollnäs, Hudiksvall, Nordanstig, Ovanåker och Söderhamn
	112	Ljusdal
	112	Härnösand, Sundsvall och Timrå
	115	Kramfors och Örnsköldsvik
Jämtlands	118	Ånge
	112	Sollefteå
	118	Östersund
	121	Bräcke
Västerbottens	124	Berg, Krokom, Ragunda och Åre
	112	Härjedalen och Strömsund
	115	Umeå
	118	Nordmaling, Robertsfors och Skellefteå
	124	Vindeln och Vännäs
Norrbottens	127	Norsjö
	130	Dorotea och Åsele
	130	Lycksele, Sorsele, Storuman och Vilhelmina
	121	Luleå och Piteå
	127	Boden, Haparanda, Kalix och Ålvsbyn
	130	Gällivare och Kiruna
	133	Överkalix
136	Arjeplog, Arvidsjaur, Jokkmokk, Pajala och Övertorneå	

Föreslagen lydelse

6 §

För kommun gäller nedan angiven skattekraft i procent av medelskatte-
kraften som grundgaranti.

Län	Grundgaranti: skattekraft i procent av medel- skattekraften	Kommuner
Stockholms	106	Samtliga
Uppsala	103	Enköping och Uppsala
	106	Håbo, Tierp, Älvkarleby och Östhammar
Södermanlands	103	Samtliga
Östergötlands	103	Finspång, Linköping, Mjölby, Motala, Norrköping, Söderköping, Vadstena, Åtvidaberg och Ödeshög
	106	Boxholm, Kinda och Valdemarsvik
	109	Ydre
Jönköpings	103	Jönköping, Nässjö, Tranås, Vetlanda och Värnamo
	106	Aneby, Eksjö, Gislaved, Gnosjö, Sävsjö och Vaggeryd
Kronobergs	103	Alvesta, Ljungby, Växjö och Älmhult
	106	Markaryd
	109	Lessebo, Tingsryd och Uppvidinge
Kalmar	103	Samtliga utom Högsby
	106	Högsby
Gotlands	115	Gotland
Blekinge	103	Samtliga
Kristianstads	103	Samtliga
Malmöhus	103	Samtliga
Hallands	103	Samtliga utom Hylte
	106	Hylte
Göteborgs och Bohus	103	Samtliga utom Öckerö
	112	Öckerö
Älvsborgs	103	Samtliga utom Bengtsfors, Dals-Ed och Färgelanda
	106	Bengtsfors, Dals-Ed och Färgelanda
Skaraborgs	103	Essunga, Falköping, Grästorp, Götene, Hjo, Lidköping, Mariestad, Skara, Skövde, Tibro, Tidaholm, Töreboda och Vara
	106	Gullspång, Habo, Karlsborg och Mullsjö
Värmlands	103	Hammarö, Karlstad och Kristinehamn
	106	Arvika, Eda, Filipstad, Forshaga, Grums, Hagfors, Kil, Munkfors, Storfors, Sunne, Säffle och Årjäng
	112	Torsby
Örebro	103	Askersund, Degerfors, Hallsberg, Karlskoga, Kumla, Laxå och Örebro
	106	Hällefors, Lindsberg, Ljusnarsberg och Nora
Västmanlands	103	Samtliga utom Norberg och Skinnskatteberg
	106	Norberg
	109	Skinnskatteberg

Län	Grundgaranti: skattekraft i procent av medel- skattekraften	Kommuner
Kopparbergs	103	Borlänge och Falun
	106	Avesta, Hedemora, Ludvika, Smedjebacken och Säter
	109	Gagnef, Leksand, Mora, Orsa, Rättvik och Vansbro
	115	Malung
	127	Ålvdalen
Gävleborgs	103	Gävle och Sandviken
	106	Hofors och Ockelbo
	109	Bollnäs, Hudiksvall, Nordanstig, Ovanåker och Söderhamn
Västernorrlands	112	Ljusdal
	109	Härnösand, Sundsvall och Timrå
	112	Kramfors och Örnsköldsvik
	115	Ånge
Jämtlands	118	Sollefteå
	112	Östersund
	118	Bräcke
Västerbottens	121	Berg, Krokom, Ragunda och Åre
	124	Härjedalen och Strömsund
	112	Umeå
	115	Nordmaling, Robertsfors och Skellefteå
	118	<i>Bjurholm</i> , Vindeln och Vännäs
	124	<i>Malå och Norsjö</i>
Norrbottnens	127	Dorotea och Åsele
	130	Lycksele, Sorsele, Storuman och Vilhelmina
	121	Luleå och Piteå
	127	Boden, Haparanda, Kalix och Älvsbyn
	130	Gällivare och Kiruna
	133	Överkalix
	136	Arjeplog, Arvidsjaur, Jokkmokk, Pajala och Övertorneå

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringsammanträde
1982-04-22

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Ullsten, Wikström, Friggebo, Dahlgren, Åsling, Söder, Johansson, Wirtén, Andersson, Boo, Eliasson, Gustafsson, Elmstedt, Tillander, Ahrland, Molin

Föredragande: statsrådet Wirtén

Proposition om grundgaranti för nybildade kommuner

1 Inledning

Regeringen beslutade den 22 december 1981 om delning av Botkyrka, Vaxholms, Vara, Norsjö och Vännäs kommuner den 1 januari 1983. De nybildade kommunerna måste nu också inordnas i skatteutjämningsssystemet. Jag lägger därför i det följande fram förslag om grundgarantier enligt lagen (1979:362) om skatteutjämningsbidrag för dessa.

2 Föredragandens överväganden

I 6 § lagen (1979:362) om skatteutjämningsbidrag anges vilken grundgaranti, skattekraft i procent av medelskattekraften, som gäller för de enskilda kommunerna. De kommuner som regeringen beslutat dela den 1 januari 1983 framgår av följande tablå liksom den grundgaranti som gäller för dessa.

Kommun	Grundgaranti i procent av medelskattekraften
Botkyrka	106
Vaxholm	106
Vara	103
Norsjö	124
Vännäs	118

Grundgarantin i skatteutjämningsystemet har fastställts (prop. 1978/79:95, FiU 1978/79:35, rskr 1978/79:335) på grundval av 1976 års kommunalekonomiska utrednings förslag (SOU 1977:78 och 79). Kommunal-

ekonomiska utredningen (KEU) gjorde beräkningar över de skillnader i kommunernas kostnader som berodde på geografiskt läge och bebyggelsestruktur. Dessa kostnadskalkyler kompletterades sedan med särskilda bedömningar för att spridningen mellan kommunerna inom samma län inte skulle bli för stor. Kommunerna och landstingskommunerna indelades i skattekraftsklasser med treprocentsintervall från 103 % till 136 % av medelskattekraften.

KEU:s beräkningar gjordes för hela kommuner och avsåg alltså inte delar av kommuner. Underlag saknas därför att föreslå annan grundgaranti för de nybildade kommunerna än den som gäller för resp. upplösta kommuner. Detta gäller såväl i fråga om det geografiska läget som i fråga om bebyggelsestrukturen.

F. n. pågår en översyn av statistik och kalkylmetoder för grundgarantin i skatteutjämningsystemet inom den kommunala grundgarantiutredningen (B 1980:02). Syftet med genomgången är att skapa underlag för en kommande översyn av skatteutjämningsystemet. När resultatet föreligger från den tekniska genomgång som grundgarantiutredningen skall göra kommer det att finnas underlag att bedöma vilka ytterligare åtgärder som kan behöva vidtas i skatteutjämningsystemet.

Finansutskottet har nyligen, i sitt av riksdagen godtagna betänkande, uttalat (FiU 1981/82: 21, rskr 1981/82: 170) att starka skäl talar för att en översyn görs av skatteutjämningsystemet. En översyn bör ske så snart underlag föreligger från den pågående grundgarantiutredningen. Enligt utskottets mening är det inte meningsfullt att påbörja något arbete förrän denna utredning slutfört sitt uppdrag, vilket beräknas ske om ungefär ett år.

Jag delar utskottets uppfattning om behovet av översyn av skatteutjämningsystemet. I avvaktan på en sådan översyn bör enligt min mening inte några åtgärder vidtas som ändrar relationen mellan kommunerna vad avser inplacering i skattekraftsklasser.

Jag vill i sammanhanget också framhålla att enligt min mening kan ändringar i grundgarantierna endast göras om ändringarna inte medför ökade kostnader för staten. Det innebär att en eventuell höjning av grundgarantin för en kommun måste motsvaras av minskning av grundgarantin för någon annan kommun.

Mot bakgrund av vad jag har anfört föreslår jag att de den 1 januari 1983 nybildade kommunerna åsätts samma grundgaranti som gäller för resp. odelade kommuner. Mitt förslag framgår av följande tablå.

Kommun	Grundgaranti i procent av medelskattekraften
Botkyrka	106
Salem	106
Vaxholm	106
Österåker	106
Essunga	103
Vara	103
Bjurholm	118
Vännäs	118
Malå	124
Norsjö	124

Mitt förslag skall således ses mot bakgrund av att underlag saknas för annan inplacering av kommunerna i skattekraftsklasser och att en översyn av skatteutjämningsystemet är nära förestående varvid grundgarantierna kommer att kunna bli föremål för överväganden utifrån ett nytt underlagsmaterial.

3 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom budgetdepartementet upprättats förslag till lag om ändring i lagen (1979:362) om skatteutjämningsbidrag.

4 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen
att anta lagförslaget.

Ärendet bör behandlas under innevarande riksmöte.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag föredraganden har lagt fram.